

rationen, eller de kan genoptage samlivet uden på ny at ophæve dette. I betænkningen, side 22–25, er der foretaget en gennemgang af den praksis, der har udviklet sig vedrørende den gældende § 31, og som det er hensigten at videreføre.

Som efter den gældende bestemmelse i § 31 foreslås det, at separationens virkninger bortfalder *for fremtiden*. Dette har bl.a. betydning for formueordningen og spørgsmålet om forældremyndighed.

Til § 31

Bestemmelsen fastlægger *separationstidens længde*. Den svarer til betænkningens udkastets § 31. Der henvises til betænkningen, side 42–43 og side 67–69.

Efter *stk. 1* er separationstiden på 1 år. Hvis ægtefællerne er *enige* om at opløse ægteskabet, foreslås det dog, at skilsmisse bør kunne opnås allerede efter *6 måneders* separation, jf. *stk. 2*.

Separationen kan som hidtil ikke danne grundlag for skilsmisse, hvis samlivet har været fortsat eller genoptaget, jf. forslaget § 30. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse. Der er ikke fundet behov for at gentage dette krav om adskillelsen i forslaget § 31, idet separationens virkninger generelt, herunder muligheden for at opnå skilsmisse på grundlag af separationen, i medfør af § 30 bortfalder, hvis samlivet fortsættes eller genoptages.

Efter forslaget sker der ingen ændring i den gældende ordning, hvorefter separationsfristen regnes fra bevillingens dato eller datoen for separationsdommen, selv om parterne i en overgangsperiode har boet sammen og uanset forsøg på genoptagelse af samlivet.

Som noget nyt i forhold til gældende ret foreslås det i *stk. 2*, at skilsmisse i enighedstilfælde kan meddeles efter kun 6 måneders separation. Der skal være enighed om ønsket om skilsmisse, hvorimod der ikke behøver at være enighed om vilkårs spørgsmål, der kan tages op ved skilsmissen. Enigheden behøver ikke at være fastslået før henvendelsen til statsamtet. Henvender en af ægtefællerne sig til statsamtet, må statsamtet skrive til den anden part med anmodning om at udfylde og underskrive skilsmissebegæringen. Nægter den anden ægtefælle at medvirke hertil eller undlader denne at reagere, er det ikke muligt at få skilsmisse efter 6 måneders separation ved bevilling, uden at det er nødvendigt at indkalde til en vilkårsforhandling, jf. betænkningen, side 58–60 og side 74–75 og til forslaget § 44. Ægtefællen må da henvises til at indsende en ny begæring til statsamtet, når 1-årsfristen er udløbet, jf. forslaget § 31, *stk. 1*.

Det kan komme på tale at meddele skilsmisse efter forslaget § 31, *stk. 2*, ved dom. Dette gælder i tilfælde, hvor ægtefællerne er enige om skilsmisse, men

uenige om et vilkår, typisk spørgsmålet om bidragspligt, hvis dette vilkår ifølge separationsbevillingen eller dommen ikke gælder for tiden efter en skilsmisse. Domstolene tager da samtidig med, at der meddeles skilsmisse efter 6 måneders separation, stilling til bidragsspørgsmålet. Bestemmelsen muliggør, at en ægtefælle kan udtage stævning med påstand om skilsmisse efter *stk. 2* i tilfælde, hvor den anden ægtefælle ikke har reageret på en henvendelse fra statsamtet, hvis sagsøger formoder, at der foreligger enighed om ønsket om skilsmisse. Udebliver den anden ægtefælle, kan der ikke meddeles skilsmisse.

Enigheden om skilsmisse skal foreligge efter udløbet af halvårsfristen. Hvis skilsmisse opnås uden forudgående vilkårsforhandling alene på grundlag af parternes skriftlige begæring, kan ægtefællernes tilkendegivelser derfor først afgives, når der er forløbet et halvt år fra separationens dato. Enigheden skal være til stede lige til bevillingens meddelelse eller dommens afsigelse.

Hvis betingelserne for at undlade vilkårsforhandling, jf. forslaget § 44, *stk. 1*, ikke er til stede, fordi vilkårene ikke er gennemgående, kan ansøgning om skilsmisse som hidtil indsendes til statsamtet, inden tidsbetingelsen er opfyldt. Vilkårsforhandling kan dog først finde sted, når fristen er udløbet.

Til § 32

Efter forslaget § 32 har en ægtefælle ret til skilsmisse, når ægtefællerne på grund af uoverensstemmelser har levet adskilt de sidste 2 år. Efter gældende ret skal der i visse tilfælde gå 3 år, før en ægtefælle har ret til skilsmisse. Om behovet for en særregel om skilsmisse på grundlag af længerevarende samlivsophævelse henvises til de almindelige bemærkninger, punkt 10.4.

Skilsmisse efter forslaget § 32 forudsætter, at ægtefællerne har levet *faktisk adskilt* med forskellige bopæle de sidste 2 år. Det kræves endvidere, at *uoverensstemmelser* er årsagen til den fysiske adskillelse. Faktisk adskillelse, der f.eks. skyldes arbejds- eller uddannelsesmæssige forhold, kan ikke danne grundlag for skilsmisse. Er ægtefællerne uenige om, hvorvidt ægteskabet skal opløses, og hævder den ene, at der ikke har foreligget to års uoverensstemmelser, må retten bedømme de foreliggende beviser herfor. Selv om adskillelsen oprindeligt ikke skyldes uoverensstemmelser, kan forholdet dog henføres under § 32, hvis ægtefællen, der ønsker ægteskabet opløst, kan godtgøre, at der senere er opstået en uoverensstemmelse, som har givet sig udslag i fortsat adskillelse. Fristen begynder da at løbe fra det tidspunkt, da uoverensstemmelsen opstod. Der skal ligesom efter den gældende § 33 ikke lægges vægt på, om uoverens-